

Antamispäivä
20.12.2024Ratkaisunumero
1023 9484**Ratkaisu, josta on kanneltu**

Länsi-Uudenmaan kärjäoikeus 10.12.2024 nro 1978

Asia

Kantelu vangitsemisasiassa

Kantelija

Jaana Helena Kavonius

VastapuoliAluesyyttäjä Annukka Juntunen
Aluesyyttäjä Mika Mäkelä**Selostus asiasta**

Länsi-Uudenmaan kärjäoikeus on 26.3.2024 antamallaan päätöksellä määrännyt Kavoniuksen poissaolevana vangittavaksi.

Helsingin hovioikeus on 10.4.2024 hylännyt Kavoniuksen kantelun kärjäoikeuden vangitsemispäätöksestä. Korkein oikeus ei ole myöntänyt asiassa valituslupaa.

Länsi-Uudenmaan kärjäoikeus on 15.10.2024 antamallaan päätöksellä hylännyt Kavoniuksen vaatimuksen vangitsemisasiansa uudelleen käsittelystä, koska Kavonius ei ollut kärjäoikeuden 26.3.2024 antaman ratkaisun johdosta vapautensa menettäneenä, minkä vuoksi perusteita vangitsemisasiansa uudelleen käsittelylle ei tässä vaiheessa ollut.

Kavonius on kannellut kärjäoikeuden 15.10.2024 antamasta päätöksestä hovioikeuteen ja muun ohella vaatinut, että hänet vapautetaan välittömästi. Helsingin hovioikeus on 13.11.2024 antamallaan ratkaisulla hylännyt Kavoniuksen kantelun. Hovioikeus on todennut, että vangitsemisen perusteet oli tutkittu kärjäoikeuden 26.3.2024 antamassa ratkaisussa, jota ei ylemmissä tuomioistuimissa ollut muutettu. Kavonius ei ollut ollut eikä ollut edelleenkaan vapautensa menettäneenä sanotun ratkaisun vuoksi. Tähän nähden hovioikeus on katsonut, ettei kärjäoikeudella ollut ollut pakkokeinolain 3 luvun 15 §:ään perustuvaa velvollisuutta ottaa vangitsemisasiansa uudelleen käsiteltäväksi. Hovioikeus on myös viitannut oikeustapauksen KKO 2022:55 kohtaan 15.

Länsi-Uudenmaan kärjäoikeus on 18.11.2024 antamallaan päätöksellä hylännyt Kavoniuksen vaatimuksen vangitsemisasiansa uudelleen käsittelystä viitaten kärjäoikeuden 15.10.2024 ja Helsingin hovioikeuden 13.11.2024 antamiin ratkaisuihin. Kärjäoikeus on katsonut, että pakkokeinolain 3 luvun 15 §:ssä tarkoitettu velvollisuus ottaa vangitsemisasiansa uudelleen käsiteltäväksi syntyi vasta sen jälkeen, kun epäilty oli vangitsemismääräyksen täytäntöönpanon johdosta menettänyt vapautensa. Kun Kavonius ei ollut

menettänyt vapauttaan, käräjäoikeus on hylännyt Kavoniuksen vaatimuksen vangitsemisasian uudelleen käsittelystä.

Kavonius on kannellut käräjäoikeuden 18.11.2024 antamasta päätöksestä hovioikeuteen ja muun ohella vaatinut, että hänet vapautetaan välittömästi. Helsingin hovioikeus on 20.12.2024 antamallaan ratkaisulla nro 1023 8368 hylännyt Kavoniuksen kantelun. Hovioikeus on hyväksynyt käräjäoikeuden perustelut ja lopputulokset vangitsemisasian uudelleen käsittelemisen osalta.

Länsi-Uudenmaan käräjäoikeus on 10.12.2024 antamallaan päätöksellä hylännyt Kavoniuksen vaatimuksen vangitsemisasiansa uudelleen käsittelystä viitaten käräjäoikeuden 15.10.2024 ja 18.11.2024 sekä Helsingin hovioikeuden 13.11.2024 antamiin ratkaisuihin, joista ilmenee, että pakkokeinolain 3 luvun 15 §:ssä tarkoitettu velvollisuus ottaa vangitsemisasia uudelleen käsiteltäväksi syntyi vasta sen jälkeen, kun epäilty oli vangitsemismääräyksen täytäntöönpanon johdosta menettänyt vapautensa. Kavoniuksen ei oltu väitetty menettäneen vapauttaan.

Kantelu

Jaana Helena Kavonius on hovioikeuteen 13.12.2024 saapuneessa kantelussaan vaatinut, että käräjäoikeuden ratkaisu poistetaan ja että hänet viipymättä vapautetaan. Kavonius on lisäksi esittänyt lukuisia muita vaatimuksia ja myös vaatinut, että hänen puolustajalleen oikeustieteen maisteri Lauri Saarelalle maksetaan palkkio valtion varoista 10 tunnilta.

Ratkaisun tehnyt tuomari oli esteellinen. Päätös oli perustunut lakien ja todisteiden sijaan lavastamiseen. Kavonius oli syytön.

Vastaus

Vastauksen pyytäminen syyttäjältä on ollut ilmeisen tarpeetonta.

Hovioikeuden ratkaisu

Perustelut

Hovioikeus on tutkinut kantelun siltä osin kuin kantelussa esitetty koskee käräjäoikeuden 10.12.2024 antamaa päätöstä. Siltä osin kuin Kavonius on esittänyt muita vaatimuksia, ne on jätettävä kantelun yhteydessä esitettyinä tutkimatta.

Asiassa ei ole esitetty seikkoja, jotka antaisivat perustellun aiheen epäillä asian ratkaisseen käräjätuomarin puolueettomuutta asiassa. Kavoniuksen väite tuomarin esteellisyydestä on siten hylättävä.

Hovioikeus hyväksyy käräjäoikeuden perustelut ja lopputuloksen vangitsemisasian uudelleen käsittelemisen osalta.

Kantelussa on vaadittu palkkion maksamista valtion varoista Kavoniuksen puolustajalle oikeustieteen maisteri Lauri Saarelalle. Oikeusapulain 17 §:n 4 momentin mukaan muutoksenhakutuomioistuin voi päättää, että avustajan palkkiota ja kuluja ei korvata valtion varoista, jos muutoksenhakemus on

selvästi perusteeton. Hovioikeus toteaa, että tämä kantelu on tullut vireille edellisen samoja vaatimuksia koskevan kantelun ollessa vireillä hovioikeudessa, joten Kavoniuksella ei ole ollut oikeussuojan tarvetta tässä kantelussa esitettyjen vaatimusten osalta. Näin ollen hovioikeus katsoo, että tämä kantelu on ollut selvästi perusteeton, eikä aihetta palkkion maksamiseen valtion varoista ole.

Päätöslauselma

Kantelu hylätään.

Muilta osin Kavoniuksen vaatimukset jätetään tutkimatta.

Oikeustieteen maisteri Lauri Saarelan palkkiovaatimus hylätään.

Lainkohdat

Oikeudenkäymiskaari 13 luku
Pakkokeinolaki 3 luku 15 §
Oikeusapulaki 17 § 4 momentti

Muutoksenhaku

Muutosta tähän ratkaisuun saadaan hakea korkeimmalta oikeudelta valittamalla vain, jos korkein oikeus niillä erityisillä perusteilla, jotka ilmenevät oheisesta valitusosoituksesta, myöntää valitusluvan.

Valitusosoituksessa tarkoitettu määräaika valitusluvan pyytämiseen ja valituksen tekemiseen päättyy 18.2.2025.

Asian ovat ratkaisseet:

Hovioikeudenneuvos Karita Lassila
Hovioikeudenneuvos Miikka Kärki
Hovioikeudenneuvos Matti Vaattovaara

Esittelijä:

Hovioikeuden esittelijä Sanni Kaasinen

Ratkaisu on yksimielinen.

Allekirjoitus

Asiakirja on allekirjoitettu sähköisesti.